

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121239297
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6121239297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej, sudkyne spravodajkyne, v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské nivy 44/B, 821 09 Bratislava, IČO: 35 910 739, právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, IČO: 37976486, proti žalovanému: SOLAR Real, s. r. o., so sídlom Námestie slobody 41, 083 01 Sabinov, IČO: 36 496 898, právne zastúpenému PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s. r. o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, o zaplatenie 3.793,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 21Cb/56/2021-197 zo 14. decembra 2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.793,79 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.793,79 eur od 13. marca 2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Vychádzal zo zistenia, že právnym titulom žalobcovej pohľadávky voči žalovanému je neoprávnený odber zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“). Plyn bol zo strany žalovaného odoberaný na odbernom mieste Priemyselná štvrť 20, 083 01 Sabinov, pričom pri kontrole odberného miesta zo strany žalobcu dňa 2. mája 2019 zamestnanci žalobcu zistili poškodenie spodnej časti krytu číselníka. Pri kontrole odberného miesta dňa 3. mája 2019 zamestnanci žalobcu zistili poškodenie meradla v mieste snímača impulzov (odtrhnutý kryt a navŕtanie dierok do číselníka). Po telefonickej dohode s odberateľom zamestnanci žalobcu dňa 30. mája 2019 vykonali kontrolu odberného miesta a výmenu meradla z dôvodu poškodenia číselníka meradla. Plynomer bol demontovaný a odoslaný na odborné posúdenie znalcovi. Znalecký posudok č. 51/2020 z 31. januára 2020 vypracovaný znalcom potvrdil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (str. 6 znaleckého posudku), keď na otázku, či bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, znalec odpovedal, že na základe zistených skutočností môže s pravdepodobnosťou blížiacou sa k istote predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Mieru vyššie uvedenej pravdepodobnosti a nie istotu súdny znalec uvádza z dôvodu, že nebol prítomný pri demontáži originálnej plomby. Na strane 7 znaleckého posudku znalec uviedol, že optickým

skúmaním povrchu spodnej plochy krytu číselníka zistil mechanoskopické stopy, ktoré boli vytvorené predmetom - nástrojom. V zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike neoprávneným odberom plynu je odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je v súlade s ustanovením § 82 ods. 2 zákona o energetike povinný uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete vzniknutú škodu. Zmluvným odberateľom na vyššie uvedenom odbernom mieste bol žalovaný. Spôsob výpočtu škody spôsobenej prevádzkovateľovi distribučnej siete za určené obdobie neoprávneným odberom plynu je stanovený vyhláškou Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej len „vyhláška, ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu“). Žalobca dňa 27. februára 2020 vyúčtoval žalovanému ako odberateľovi faktúrou č. 9000349831 s dátumom splatnosti 12. marca 2020 škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu za obdobie od 11. decembra 2018 do 2. mája 2019, určenú podľa citovaného vykonávacieho predpisu na sumu 3.793,79 eur za celkové množstvo neoprávnene odobratého množstva zemného plynu v objeme 10479 m³. Prílohou vyúčtovania je výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu. Dodávateľ zemného plynu žalovanému za obdobie od 11. decembra 2018 do 2. mája 2019 vyúčtoval spotrebu zemného plynu v objeme 0 m³. Žalobca dňa 3. februára 2021 odoslal žalovanému predžalobnú výzvu na bezodkladnú úhradu pohľadávky. Žalovaný doposiaľ žalobcovi dlžnú sumu neuhradil.

3. K obrane žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že jeho tvrdenia obsiahnuté v odpore a v nasledujúcich vyjadreniach ho nezavádzajú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia, že meradlo poškodil žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov, nepredložil žiadne konkrétne dôkazy. Žalovaný nepredložil ani ním spomínaný záznam kamery údajne snímajúcej odberné miesto. Rovnako nebolo zo strany žalovaného preukázané, že by oznámenie o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovi, malo priamy vplyv na vykonanie kontroly alebo na poškodenie meradla. Žalovaný ako odberateľ by sa mohol zodpovednosti za neoprávnený odber zbaviť iba vtedy, ak by tvrdil a preukázal, že poškodenie meradla spôsobila tretia osoba, prípadne že k poškodeniu došlo mimo sféry jeho zodpovednosti, čo sa nestalo. V prípade škody spôsobenej neoprávneným odberom totiž odberateľ zodpovedá za neporušenosť meracieho zariadenia bez ohľadu na zavinenie. Z dôvodu zásad sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania súd prvej inštancie nepripustil dôkazy, a to rozpis položiek a screenshoty, ktoré sa právny zástupca žalovaného snažil založiť do spisu až v priebehu pojednávania konaného dňa 18. novembra 2021.

4. Súd prvej inštancie posúdil žalobu v časti o zaplatenie istiny ako dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie 3.793,79 eur v prospech žalobcu. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou svojho peňažného dlhu, súd prvej inštancie ho zaviazal aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tejto pohľadávky žalobcu, t. j. od 13. marca 2020 do zaplatenia. Súčasne súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj na zaplatenie žalobcom uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur.

5. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

6. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie žalovaný podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

7. Podľa žalovaného znalecký posudok nemá absolútne žiadnu váhu, keďže nevie objektivizovať, či boli znalcomi odovzdané všetky reálne používané odtlačky plombovacích klieští a táto trhlina v dôkaznom bremene žalobcu spôsobuje nemožnosť overenia tvrdenia o porušení zabezpečenia meradla, za ktoré sa podľa Technických podmienok žalobcu považuje iba plomba číselníka meradla. Poškodenie inej súčasti meradla ako overovacej značky nemá vplyv na odchýlku presnosti meradla. Ak teda žalobca preukázal poškodenie krytu číselníka, ktoré sa malo stať počas umiestnenia plynomeru na jeho odbernom mieste, nejde o naplnenie podmienky neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods.

1 písm. d) zákona o energetike. Takisto je podľa žalovaného potrebné skúmať, či kontrola sa vykonávala zámerne netransparentne alebo kontrolór urobil aspoň základné opatrenia smerujúce k oznámeniu svojej prítomnosti na odbernom mieste, čím by umožnil jeho prítomnosť pri kontrole a jeho možnosť overiť jej priebeh. Súdu prvej inštancie žalovaný vyčítal aj nesprávnu interpretáciu príslušných právnych predpisov a neprihliadnutie na názor vyslovený Ústavným súdom Slovenskej republiky, podľa ktorého odberateľ musí mať možnosť preskúmať zistenia prevádzkovateľa distribučnej siete. Žalobca si bol podľa žalovaného vedomý svojho postavenia a možností a najmä toho, že výsledkom kontroly môže byť uplatnenie nároku ďaleko prevyšujúceho reálnu spotrebu, a to na základe čo i len najmenšieho poškrabania plynomeru. Napriek tomu žalobca neoznámil v momente začatia kontroly účel svojej prítomnosti na jeho pozemku a neoznámil svoje zistenia, aj keď tieto už dňa 2. mája 2019 napovedali problému. Žalovaný zdôraznil, že žalobca vykonal opakovanú kontrolu opäť bez avíza a s pochybnými závermi, ktoré podozrenia len umocňujú. Za daných okolností je žalovaný toho názoru, že postup žalobcu uplatňujúceho svoje nároky je v rozpore s poctivým obchodným stykom, pretože pri nerovnocennom postavení oproti nemu postupoval tak, aby jeho práva na preskúmanie kontroly neboli zachované, čo následne vylúčilo jeho možnosti sa voči týmto zisteniam brániť pred súdom. Preto mal súd prvej inštancie podľa žalovaného uplatnený nárok nepriznať pre rozpor jeho uplatnenia s poctivým obchodným stykom. Napriek tomu, že Ústavný súd Slovenskej republiky apeloval na možnosť využitia dát z hoc aj poškodeného plynomeru za podmienky, že by bolo zistené, že poškodenie plynomeru nemalo vplyv na výsledok jeho merania, súd prvej inštancie tieto námietky k predčasnosti výpočtu škody fikciou maximálneho odberu neakceptoval, i keď išlo o dôkazné bremeno žalobcu. Rovnako tak podľa žalovaného neakceptoval možnosť využitia výsledku počítadla plynomeru zadokumentovaného na fotografii plynomeru zo dňa 12. apríla 2019, na ktorú v konaní poukázal a ktorá bola vyhotovená v čase, keď plynomer nebol poškodený. Pokiaľ existovali tieto možnosti zistenia výpočtu náhrady škody, resp. pokiaľ k týmto možnostiam žalobca nepredložil žiadne dôkazy, súd prvej inštancie nebol spôsobilý osvedčiť splnenie podmienok podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike.

8. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že je pravda, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je plomba, avšak bod 5.1.2.1 Technických podmienok upravuje diametrálne odlišnú vec, a to prevádzkové plomby osadené na uzáveroch - montážne značky, nie plomby na číselníku meradla. Podľa žalobcu v konaní dostatočne preukázal, že znalec disponoval s dostačujúcim počtom kontrolných odtlačkov, ako aj to, že odtlačky, ktoré nesú rovnaké vyobrazenie znakov sú identické. V prejednávanej veci nielenže bol mechanicky poškodený číselník meradla, ale bolo potvrdené a preukázané poškodenie plomby osadenej na číselníku meradla. Zo žiadneho zákonného predpisu žalobcovi nevyplýva povinnosť, aby bol pri kontrole prítomný odberateľ. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. K vyjadreniu žalobcu podal žalovaný odvolaciu repliku, v ktorej uviedol, že žalobcovi sa žiadnym spôsobom nepodarilo spochybniť fakt, že v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložil dôkaz potvrdzujúci skutočnosť, že nepoužíva iné plombovacie kliešte ako tie, ktoré odovzdal na porovnanie odtlačkov znalcovi, resp. že znalcovi predložená sada je úplná a aktuálna. Pochybné tvrdenia žalobcu nič nemenia na tom, že zo žiadneho právneho predpisu nemožno vyvodiť, aby bol kryt číselníka „zabezpečený proti neoprávnenej manipulácii“. Ak žalobca tvrdí, že porušením krytu číselníka došlo k pochybnosti o presnosti meradla, toto meradlo je zhotovené v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 71/318/EHS. Tento záver žalobca vo svojom vyjadrení nijako nerozptýlil. Samotný fakt, že podľa vnútroštátnych noriem meradlo s porušením krytu číselníka stráca „overenie“, nemá pre tento spor žiadny význam. Rozhodujúcim v tomto smere je právna otázka, čo patrí medzi zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a z vyššie uvedeného sa nepochybne javí, že kryt číselníka medzi ne nepatrí. Preto z jeho prípadného poškodenia nemožno vyvodzovať naplnenie podmienok náhrady škody. Žalovaný zotrval na návrhu zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie.

10. K odvolacej replike žalovaného podal žalobca odvolaciu dupliku, v ktorej uviedol, že meradlá neplombuje a nepoužíva žiadne plombovacie kliešte a ani žiadnymi kliešťami nedisponuje. Meradlá plombuje a uvádza do prevádzky autorizované stredisko. Disponuje len odtlačkami týchto klieští a všetky odovzdal súdnemu znalcovi. V jednom období sa používa len jedna sada klieští, ktoré sú obsahovo, tvarovo a rozmerovo identické a nenesú žiadne odchýlky vyobrazených znakov. Nie je možné, aby autorizované stredisko osádzalo rôzne plomby na meradlá v jednom období, takýto postup by sa míňal

účinku ochrany a bol by v rozpore s logikou i zákonom č. 157/2018 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa žalobcu žalovaný je zodpovedný za vzniknutú škodu, keďže nesporne v konaní preukázal, že na odbornom mieste dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozsudku (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

13. Čo sa týka námietky žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že nielen súdnou praxou, ale aj teóriou práva je ustálené, že dokazovanie v súdnom spore prebieha vo viacerých fázach - od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených a navrhnutých dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán sporu na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednáwanej veci nie je relevantný. Ak však súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. (pozri nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.9.2010)

14. Čo sa týka hodnotenia dôkazov Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Voľné hodnotenie dôkazov súdom neznamená ľubovôľu hodnotenia, ale dôkazy hodnotí z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Zistený skutkový stav vychádza z procesnej aktivity strán sporu, ktoré počas súdneho konania pred súdom prvej inštancie na preukázanie svojich tvrdení navrhli dôkazy a tieto súd prvej inštancie vykonal.

15. Žalovaný opätovne namietal, že postup žalobcu uplatňujúceho svoje nároky je v rozpore s poctivým obchodným stykom, ktorý podľa žalovaného spočíval v postupe žalobcu, ktorý neumožňoval zachovanie jeho práva na preskúmanie kontroly a vylúčil jeho možnosti sa voči týmto zisteniam brániť pred súdom. Taktiež podľa žalovaného žalobca postupoval pri kontrolách dotknutého plynomeru netransparentne. K tomu odvolací súd uvádza, že právne predpisy síce ukladajú žalobcovi povinnosť upovedomiť o niektorých jeho činnostiach súvisiacich s plynomerom, ktorým sa meria spotreba plynu odberateľa tohto odberateľa a umožniť mu prítomnosť pri takýchto činnostiach žalobcu. Kontroly stavu plynomera, aké vykonal žalobca však medzi takéto činnosti nepatria, pričom oprávnenie na ich výkon vyplýva žalobcovi priamo z ustanovenia § 82 ods. 5 zákona o energetike. Tiež odvolací súd poukazuje, že v konaní nebolo zistené, že by žalovaný nemohol využiť všetky prostriedky, ktorými by bol preskúmal zistenia žalobcu a súčasne z obsahu súdneho spisu nevyplýva, aby žalovanému nebolo umožnené brániť sa proti zisteniam žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie predsa nemohol vykonať dôkaz, ktorý síce žalovaný avizoval predložiť (kamerové záznamy), ale tento vôbec nepredložil, hoci sa v konaní pred súdom prvej inštancie bránil svojou nezodpovednosťou za neoprávnený odber a zásah do meradla pripisoval zamestnancom žalobcu. V nadväznosti na to, odvolací súd ďalej dodáva, že ak žalovaný spochybňuje správnosť znaleckého posudku, ktorý súdu predložil žalobca, žalovaný si mohol dať vypracovať vlastný znalecký posudok, prípadne mohol navrhnúť vykonať ďalšie znalecké dokazovanie, ktorým by mohol správnosť žalobcom predloženého znaleckého posudku spochybniť. Navyiac pokiaľ žalovaný vzhliadol irelevantnosť znaleckého posudku pre danú vec v tom, že z neho nie je zrejmé, či boli znalcovi odovzdané všetky reálne používané odťahy plombovacích klieští, táto úvaha žalovaného je len jeho ničím nepodloženou domnienkou.

17. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že ak žalobca preukázal poškodenie krytu číselníka, ktoré sa malo stať počas umiestnenia plynomeru na jeho odbernom mieste žalovaného, nejde o naplnenie podmienky neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, odvolací súd poukazuje na bod 5.1.2.1. Technických podmienok žalobcu, podľa ktorého meradlá a uzávery obtokov meradiel sú proti manipulácii neoprávnenými osobami chránené montážnymi značkami (ďalej aj ako „plomba“), ktoré osádza SPP-D alebo ním poverená fyzická alebo právnická osoba (montážna organizácia), pričom o každej manipulácii s montážnymi značkami vyhotoví SPP-D písomný záznam v elektronickej alebo papierovej podobe. Ďalej podľa týchto podmienok otvoriť uzáver obtoku meradla môže len SPP-D a vo výnimočných prípadoch, keď hrozí nebezpečenstvo z oneskorenia, môže obtok otvoriť aj odberateľ a túto skutočnosť neodkladne, s uvedením času otvorenia, oznámi na dispečing SPP-D, prostredníctvom poruchovej linky. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti záver znaleckého posudku, že na základe zistených skutočností znalec mohol s pravdepodobnosťou blížiacou sa k istote predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Mieru vyššie uvedenej pravdepodobnosti a nie istotu uvádza z dôvodu, že nebol prítomný pri demontáži originálnej plomby. K tomu odvolací súd poukazuje aj na záver stanoviska Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR, ktorý s poukazom na znalecký posudok a ustanovenia zákona o metrológii uviedol, že došlo k zániku platnosti overenia plynomera, nakoľko došlo k strate technickej charakteristiky z dôvodu poškodenia krytu číselníka plynomera, čo následne mohlo viesť k strate metrologických charakteristík z dôvodu, že mohlo dôjsť k zásahu do meracieho zariadenia plynomeru, ktorý mohol ovplyvniť presnosť merania a to bez porušenia overovacej alebo zabezpečovacej značky plynomera.

18. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h/ odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

19. Podľa § 70 ods. 2 písm. d) zákona o energetike odberateľ plynu je povinný udržiavať odberné plynové zariadenie v zodpovedajúcom technickom stave.

20. Podľa § 76 ods. 11 zákona o energetike odberateľ plynu je povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný.

21. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

Podľa § 82 ods. 2 zákona o energetike odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

Podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

Podľa § 82 ods. 5 zákona o energetike prevádzkovateľ distribučnej siete je oprávnený vykonať potrebné technické opatrenia v distribučnej sieti na účel zabránenia neoprávnenému odberu.

22. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalovaný bol dodávaný plyn na odbernom mieste Priemyselná štvrť 20, Sabinov, pričom pri kontrole odberného miesta 2.5.2019 sa zistilo poškodenie spodnej časti krytu číselníka a dňa 3.5.2019 bolo zistené poškodenie meradla v mieste snímača impulzov. K výmene meradla došlo 30.5.2019, pričom demontované meradlo bolo odoslané na odborné posúdenie znalcovi Ing. Petrovi Leškovi, ktorý v znaleckom posudku potvrdil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii.

23. Za týchto okolností je namieste aplikácia objektívnej zodpovednosti odberateľa - majiteľa odberného miesta dodávky plynu vyplývajúca z citovaného § 82 (najmä § 82 ods. 3) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Tento zákon pri výpočte škody, ktorú nie je možné z hľadiska skutočného stavu nepochybne ustáliť, odkazuje na predpokladané hodnoty neoprávneného odberu a výšku škody, ktorý bližšie špecifikuje vyhláška č. 449/2012 Z. z. v zmysle vyššie citovaných jej ustanovení. V tomto smere existuje konzistentná judikatúra Najvyššieho súdu SR, ako aj okresných a krajských súdov (najmä 4Cdo/106/2020, 4Cdo/30/2009, 5Obdo/76/2019, 3Obdo/49/2019), ako aj Ústavného súdu SR (II.ÚS 319/2021, II.ÚS 207/2021), ktoré potvrdzujú princíp objektívnej zodpovednosti majiteľa odberného miesta za stav meradla, ako aj za eventuálne porušenie zabezpečovacích prostriedkov tohto meradla tak, ako tomu bolo zistené v prejednávanej veci, ktorá má za následok aj zodpovednosť za náhradu škody, ktorá je následne potom ustálená na základe citovanej vyhlášky č. 449/2012 Z. z. V takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek, teda porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa samotného, prípadne na iné osoby, ktoré, či už na podnet odberateľa plynu alebo s jeho vedomím toto zabezpečenie meradla porušili.

24. Ak žalovaný argumentuje právnymi závermi vyslovenými Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze, č. k. III. ÚS 114/2020-81 z 9. marca 2021, z tých podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v danej veci vychádzať okrem iného aj preto, že boli v značnej miere determinované skutočnosťou, že sťažovateľkami boli fyzické osoby, ktorým ústavný súd priznal status spotrebiteľiek a žalovaný je podnikateľom. Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 114/2020 je odklonom od vyššie uvedenej judikatúry od objektívneho princípu zodpovednosti majiteľa odberného miesta vo vzťahu k existencii zabezpečovacích prvkov meradla a jeho riadneho stavu, avšak toto rozhodnutie bolo prekonané neskoršími uzneseniami Ústavného súdu SR (II. ÚS 319/2021, II. ÚS 207/2021), ktoré sú konzistentné s dlhodobějšíou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR.

25. Odvolací súd podotýka, že nie je úlohou súdu hodnotiť alebo kritizovať vykonávací predpis, ktorý je podkladom pre výpočet náhrady škody v prípade, že nie je možné nepochybne zistiť skutočnú hodnotu neoprávneného odberu, teda vyhlášku č. 449/2012 Z. z., ktorú vydal zákonodarca za účelom ustálenia náhrady škody, ktorá má nepochybne aj sankčný charakter. Súdom nepatrí takýmto spôsobom hodnotiť právne predpisy, ktoré vydala zákonodarná moc resp. výkonná moc, najmä so zreteľom na to, že (v zmysle vyššie uvedeného) rozhodujúca judikatúra všeobecných súdov, vrátane vrcholných súdnych autorít a ústavného súdu, potvrdzuje správnosť aplikácie tohto právneho predpisu pri výpočte náhrady škody (pozri najmä 5Obdo/32/2018).

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie žalovaného nebolo spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

27. Za týchto okolností súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ žalobe v celom rozsahu vyhovel a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

K trovám odvolacieho konania

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, podľa ktorých žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 422 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.